

VĮ Valstybinių miškų urėdijos Radviliškio regioniniame padalinyje, Skaistgirio girininkijoje, vėjo nebeatlaikė ir nuvirto girininkijos pažiba ir pasididžiavimas, vienas seniausių bei storiausių Lietuvos ąžuolų - gamtos paminklas Šaravų ąžuolas. Maždaug 600 metų ąžuolas išsiskyrė savo pločiu, kuris siekė - 200 centimetrų, o aukštis - 34 metrus. ąžuolas garsus ne vien savo dydžiu ir galingumu, bet ir ypatinga istorija.

„Šaravų miške, 1863 m. sukilimo prieš caro valdžią metu, veikė sukilėlių rinktinė. Jų eilėse buvo septyni kunigai, teikę sukilėliams religinį patarnavimą ir drąsinę juos kovoje. Kiekvieną rytą jie rinkdavosi melstis prie storo, seno Šaravų ąžuolo. Buvo paruoštas lauko altorėlis, virš jo prikaltas kryželis, ąžuolo viduje slepiamas Švenčiausysis. Kažkas sukilėlius išdavė ir vieną rytą - mišių metu - jie buvo užpulti kazokų ir rusų. Pagal istorinius šaltinius ir žmonių pasakojimus, kovos metu vieni buvo nužudyti kardais, kiti išvežti į katorgą, o septyni mišias vesdavę kunigai - sumušti ir pakarti ant šio išpūdingo Šaravų ąžuolo“, - pasakoja Skaistgirio girininkijos girininkas Rimas Belazaras.

Anot pasakojimo, suimtųjų tarpe buvęs ir 17-os metų jaunuolis Valadka, tarnavęs mišioms ir toli iš savo vietos nesitraukęs, kol buvo sužeistas durklu: „Jaunuolis buvo suimtas ir atiduotas į rekrutus. Išgijęs Valadka tarnavo Turkijoje, ten pasižymėjo drąsa ir gavo daug apdovanojimų. Valadka turėjo sūnų - Mykolą Valadką, kuris, sužavėtas tėvo pasakojimų apie įvykį Šaravuose, grįžo į tėvo gimtinę. Sūnus ir vietos bendruomenė istoriniam įvykiui paminėti bei prisiminimų išsaugojimui nusprendė pastatyti paminklą. Taip buvo pastatyta koplyčia, kurioje kasmet turėjo būti laikomos mišios už sukilėlius. Koplyčia buvo pastatyta šalia ąžuolo.“

Anot R. Belazaro, nuo tada aplinkinių kaimų žmonės kasmet rinkdavosi prie Šaravų ąžuolo melstis už žuvusius kovoje. Sovietmečiu nuo Šaravų ąžuolo buvo nuplėštos koplytėlės ir prie jo uždraustos pamaldos.

„1999 metais buvo atgaivinta mišių laikymo tradicija prie Šaravų ąžuolo. Nuo to laiko kasmet rugsėjo trečią savaitę Skaistgirio girininkija ir joje dirbantys miškininkai organizuodavo šventų mišių laikymą, kuriose dalyvaudavo minios gyventojų bei Šaulių sąjunga, giedamos giesmės, vaidinami spektakliai, paminint pavardes pagerbiami žuvusieji. Susirinkimas ir laikomos mišios džiugindavo dalyvių ir istorijos paliestų žmonių giminaičių širdis“, - pasakoja girininkas.

Vėliau buvo paimtas medelio klonas ir šalia pasodintas jaunas ąžuoliukas, kuris tęs Šaravų

ąžuolo istoriją. ąžuolo teritorija prižiūrima ir tvarkoma Skaistgirio girininkijos specialistų. Paskutinės mišios prie Šaravų ąžuolo vyko 2017 metų rugsėjį – miškininkams įvertinus, jog ąžuolas tampa pavojingas, mišios buvo perkeltos į vietinę bažnytelę.

